

Woord vooraf

Het leukste dat er is

De Marokkanen van mijn generatie zijn een hele aparte groep, uniek zelfs. Er zal na ons nooit meer een generatie komen die meemaakt wat wij hebben meegemaakt. Onze kinderen zullen in veel opzichten totaal anders opgroeien. Zij hebben, om maar eens wat heel belangrijks te noemen, ouders die al Nederlands spreken! Dat heeft heel veel voordelen, voor de ouders dan.

Wij waren het die de brieven van onze ouders moesten lezen en vertalen. Wij waren het die als kleuters al moesten tolken bij instanties als huisartsen, ziekenfonds en gemeente. Hoe vaak heb ik als negenjarige niet huursubsidiebrieven ingevuld, verlenging van verblijfsvergunningen geregeld en brieven over veranderingen van de wao-wet aan mijn vader uitgelegd. We deden alles.

Van de meeste woorden, tabellen en belastingschalen die ik onder ogen kreeg, begreep ik helemaal geen snars en die moest ik dus in vloeiend Arabisch vertalen. Zeg maar gerust: vloeibaar Arabisch. Zinnen als: 'Jongstleden heeft u een brief ontvangen waarin stond, dat wegens inkomensderving en onroerend goed in het buitenland uw bruto wao-uitkering, met inflatiecorrectie en verrekend over het jaar 1988-1989, zal worden gekort met 2,8 procent. U zult ook in een differentiële belastingschaal terecht komen.' Of: 'Aan de in het briefhoofd genoemd persoon is over belastingjaar 1988 geen aanslag inkomstenbelastingpremie volksverzekeringen opgelegd.' Als toegift was er nog een tabelletje:

Bruto bedrag	f 1.264,11
Loonheffing	f 297,54
Inhouding zfs	f 21,30
Inhouding sv premies	f <u>3,26</u>
Netto bedrag	f 942,00

Een stoere vent die dit in het Arabisch vertaald krijgt!

Er was meer leuks: feesten aan het einde van Ramadan, de juf of de meester aan de telefoon laten geloven dat ze met je vader spraken, misbruik maken van hun welwillendheid voor onze cultuur totdat je je ervoor ging schamen, en het

toch weer deed als het zo uitkwam. Maar echt, geloof me, we hebben vet genoten, en als ik deze stukken weer eens overlees, schiet ik spontaan in de lach. Wat een tijd, wat een heerlijke tijd. Trots kan ik zeggen dat Marokkaan zijn werkelijk het leukste is en altijd het leukste zal blijven. We hadden in onze kindertijd niet door hoe bizar en weerzinwekkend grappig de situaties soms waren waarin we verzeild raakten. We hebben ons gered, we hebben ons geen moment verveeld, en we zullen dat ook nooit één moment doen.

*Hendrik Ido Ambacht,
Ramadan 2007*